

EL PRESIDENT QUE VULL

Avui votem. Triem la configuració del Parlament de Catalunya. I no per haver sentit mil vegades que aquestes eleccions tenen un caràcter especial i un objectiu excepcional l'afirmació deixa de ser certa. Una part important de les forces que s'hi presenten volen donar al resultat un caràcter plebiscitari, en el sentit de descobrir quin gruix dels catalans estem a favor o en contra d'un procés que porti el nostre país a independitzar-se d'Espanya. Els partidaris de la independència (Junts pel Sí i la CUP) ho han reconegut així i ho han posat en el seu programa. Els partits decididament unionistes (C's, PP i PSC), per la seva banda, tot i que no ho volen reconèixer obertament, s'adjudicaran, arribat el cas, un resultat favorable als seus interessos com si, efectivament, es tractés d'un plebiscit. A mig camí, és clar, també hi ha qui no sent gens còmode amb aquesta dicotomia (Catalunya Sí que es Pot i, potser, UDC) i també caldrà veure quin és el suport popular que se'ls atorga.

Avui no es tracta, doncs, de decidir qui ha de presidir el Govern de la Generalitat durant quatre anys. Ni tan sols quin partit ha de governar Catalunya la propera legislatura. No ens enganyem. De fet, algunes candidatures no tenen un autèntic presidenciable encapçalant cap llista. I les que sí que el tenen difícilment poden aspirar a decidir qui serà el proper president.

Albiol? Arrimadas? Baños? Espadaler? Iceta? Rabell? Romeva? (enumero els caps de llista per Barcelona, que tradicionalment coincideixen amb el presidenciable, per ordre alfabètic, perquè no se'm pugui dir que afavoreixo una opció o una altra, avui que no es pot fer propaganda política). Quin d'aquests noms presidirà la Generalitat? És possible que no ho faci cap d'ells.

No diré, tampoc, qui m'agradaria que fos el nostre proper president (em sembla força improbable que sigui una dona), perquè, qui sigui, és possible que hagi d'exercir el càrrec, durant un temps, com a interí. Però sí que diré que m'agradaria que, més d'hora que tard, el president de Catalunya fos aquell (de centre, de dreta o d'esquerra; home o dona; homosexual o heterosexual; jove, vell o de mitjana edat) que governés en una Catalunya independent. Potser no serà el que jo hauré votat; potser no serà el meu preferit; potser el seu govern no aplicarà la política social, econòmica, lingüística o cultural que a mi m'agradaria... O potser sí! En tot cas, serà el president que els catalans haurem triat per dirigir la república independent en què s'haurà convertit el nostre país. Haurem triat en llibertat i aleshores, si no hem aprofitat el full en blanc per dissenyar un país millor i ens equivoquem, ens haurem de menjar l'error amb patates: la culpa només serà nostra. Però... i si l'encertem?

De reüll
per Llorenç Capdevila

